Un milió de somriures

Es impossible descriure un milió de somriures, i quan dic un milió vull dir més o menys, perquè sempre es fa difícil comptar-los. Això sí, no n'hi ha dos d'iguals, de la mateixa manera que no hi ha dues mirades semblants, ni dues veus similars. Un milió de persones, o tres-centes mil, o un milió i mig, posades una al costat de l'altra, dempeus, saltant, ballant o en cadira de rodes, totes mirant cap a un mateix punt, és una imatge d'una força indescriptible.

Darrere de cadascun dels que vam sortir al carrer aquest onze de setembre hi ha una història, un cúmul de fets, de vivències i de records. Darrere de cada crit hi ha molts silencis, darrere de cada gest hi ha una esperança truncada, darrere de cada ombra hi ha una altra ombra que l'encalça. Tots som u i cadascú és un altre, d'això se'n diu una comunitat, una col·lectivitat, una societat, potser fins i tot una nació, un poble, un país.

Aquestes cinc darreres diades han aconseguit mobilitzar-nos, ens han ensenyat les cares dels que ens acompanyen, ens han fet escoltar en boca d'altres paraules que portàvem amagades a dins i, a la vegada, ens ha fet veure el veritable rostre dels que ens enganyaven. Tot s'ha posat a lloc, les hipocresies han quedat despullades i les mentides s'han ensorrat com un castell a la sorra d'una platja.

Però ara la cursa s'acaba, tenim divuit dies de coll per acabar de mobilitzar l'esperança i per arraconar l'odi, el menyspreu i la ràbia acumulada des de fa segles. Amb un milió de somriures no n'hi haurà prou, haurem de superar la por que ens tenalla, oblidar les hipoteques i els neguits quotidians, perquè un futur nou ens espera i no podem fallar a la cita, aquesta vegada no. L'1 d'octubre hem de posar a l'urna el Sí definitiu que avui ens agermana i tots hi serem comptats.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/09/13/milio-somriures/867108.html?utm_source=rss